

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/40/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200230
Dátum vydania rozhodnutia: 18.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200230.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: N., bytom R., právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne o úrazovú rentu č. 58366-2/2014-BA z 3. decembra 2014, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. marca 2016, č. k. 26Sd/51/2015-46, v časti výroku o náhrade trov konania, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. marca 2016, č. k. 26Sd/51/2015-46, v časti týkajúcej sa trov konania, m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi, na účet jeho právneho zástupcu Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, náhradu trov konania v sume 638,18 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi, na účet jeho právneho zástupcu Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,90 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 10. marca 2016, č. k. 26Sd/51/2015-46, postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie odporkyne z 3. decembra 2014, číslo 58366-2/2014-BA a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Dôvod zrušenia spočíval v nesprávnom právnom posúdení, v nedostačujúcom zistení skutkového stavu na posúdenie veci a v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne v právnej veci nároku navrhovateľa na úrazovú rentu podľa § 88 a § 89 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. V rozhodnutí odporkyne bola miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť zamestnanca pri zistení choroby z povolania odborníkom z oblasti pracovného lekárstva a toxikológie a posudkovým

lekárom pri posudzovaní jeho zdravotného stavu pre účely rozhodnutia o nároku na úrazovú rentu, vyhodnotená rozdielne. Odporkyňa pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na úrazovú rentu vychádzala z posudku posudkového lekára, ktorý konštatoval, že pri trvalej neschopnosti navrhovateľa vykonávať profesiu operátora linky, t.j. doterajšiu činnosť zamestnanca môže vykonávať všetky práce, pri ktorých nedochádza k preťažovaniu horných končatín. Zhodnotenie zostávajúcej pracovnej schopnosti však nie je právne významné pre účely rozhodnutia o nároku na úrazovú rentu, ale pre rozhodnutie o invalidizácii poistenca. Nesprávne právne posúdenie, ktoré bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia, spočívalo v aplikovaní irelevantných zákonných kritérií pre rozhodovanie o uplatnenom nároku. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov spočíva v absencii rozhodujúcich zákonných dôvodov pre priznaný 45% pokles schopnosti navrhovateľa, ktorý nezodpovedá nutnosti trvalého preradenia navrhovateľa na iné pracovisko s trvalým vylúčením preťažovania horných končatín. Napriek tomu, že na tieto nezrovnalosti navrhovateľ poukázal, odporkyňa sa s jeho námietkami z hľadiska aplikovania relevantných kritérií pre určenie miery poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca nevyporiadala, a preto bolo jej rozhodnutie založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu veci.

O trovách konania rozhodol krajský súd postupom podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. Priznal mu sumu 531,82 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia v zmysle § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 10. novembra 2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) za úkony právnej služby: príprava a prevzatie právneho zastúpenia, podanie opravného prostriedku, vyjadrenie vo veci a zastupovanie na pojednávaní, 2 x 61,84 eur, 1 x 64,53 eur, 1 x 66,- eur (spolu 254,21 eur), podľa § 11 ods. 4 vety druhej Vyhlášky. K uvedeným úkonom právnej služby prináleží aj režijný paušál 2 x 8,04 eur, 1 x 8,39 eur a 1 x 8,58 eur v súlade s § 16 ods. 3 Vyhlášky (spolu 33,05 eur). Hotové výdavky vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb predstavujú náhradu za stratu času a cestovné výdavky v súvislosti s účasťou na pojednávaní pred krajským súdom v rozsahu 10 začatých polhodín á 14,30 eur, spolu 143 eur pri ceste z Bratislavy do Banskej Bystrice a späť - 414 km, priemerná cena PHM 1,133 eur/liter, priemerná spotreba 5,5 l/100km a koeficient opotrebenia 0,0183 eur (§ 17, § 15 písm. a/ citovanej Vyhlášky), t. j. 101,56 eur.

V prevyšujúcom rozsahu uplatnenie trov právneho zastúpenia krajský súd vyhodnotil, ako nedôvodné s poukazom na § 11 ods. 4 veta druhá Vyhlášky v spojení s § 2 písm. c/ zákona o sociálnom poistení.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu, čo do časti trov konania, podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

V odvolaní konštatoval nepriznanie uplatnenej náhrady trov konania v celkovej výške 997,13 eur vrátane dane z pridanej hodnoty, ktoré mu počas konania pred krajským súdom vznikli. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola navrhovateľom vyčíslená ako 1/6 výpočtového základu v zmysle § 11 ods. 4 veta prvá Vyhlášky. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku hodnotu jedného úkonu služby stanovil vo výške 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 vety druhej Vyhlášky. Tento postup krajského súdu navrhovateľ nenamietal, avšak vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca je platcom dane z pridanej hodnoty, k súdom priznanej náhrade trov konania má byť pripočítaná aj daň z pridanej hodnoty vo výške 20%. Túto skutočnosť krajský súd opomenul napriek tomu, že v prílohe k podaniu „Zaslanie výpočtu trov právneho zastúpenia“ bola v prílohe pripojená tabuľka obsahujúca výpočet trov právneho zastúpenia vrátane dane z pridanej hodnoty. Navrhol rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania zmeniť tak, že odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 638,82 eur a nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 89,50 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám jeho právneho zástupcu. K odvolaniu v prílohe pripojil Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

3.

Odporkyňa v následnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok krajského súdu v napadnutej časti potvrdiť. K odvolacej námietke navrhovateľa uviedla, že povinnosťou navrhovateľa bolo k podaniu „Zaslanie výpočtu trov právneho zastúpenia“ predložiť aj Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty vydané podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Pokiaľ si takúto povinnosť nesplnil, krajský súd správne rozhodol, keď k náhrade trov právneho zastúpenia daň z pridanej hodnoty vo výške 20% nepriznal.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. - Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)] preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti trov konania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 491 ods. 1, 2 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ bol v súdnom konaní vedenom na súde prvého stupňa právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingová 4, Bratislava, na základe plnej moci zo dňa 27. augusta 2014.

Právny zástupca navrhovateľa dňa 16. marca 2016 zaslal krajskému súdu výpočet trov právneho zastúpenia v celkovej výške 994,13 eur, pozostávajúce z týchto úkonov právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia z 27. augusta 2014 - 134,00 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 8,04 eur, 2/ žaloba zo 17. decembra 2014 - 134,00 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 8,04 eur, 3/ vyjadrenie vo veci samej z 2. októbra 2015 - 139,83 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 8,39 eur a 4/ pojednávanie z 10. marca 2016 - 143 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 8,58 eur; ďalej si uplatnil náhradu cestovného za vykonanú cestu dňa 10. marca 2016 z Bratislavy do Banskej Bystrice a späť - 101,56 eur a náhradu za stratu času za 10 polhodín spolu 143,00 eur; to všetko zvýšené o 20% DPH.

Krajský súd navrhovateľovi znížil ním vyčíslenú náhradu trov konania s tým, že uvedeným štyrom úkonom právnej služby namiesto 1/6 výpočtového základu zodpovedá 1/13 výpočtového základu (§ 11 ods. 4 veta druhá Vyhlášky). Rovnako nepriznal zvýšenie o 20% DPH.

Nakoľko navrhovateľ v podanom odvolaní postup krajského súdu podľa § 11 ods. 4 veta druhá Vyhlášky nenamietal, základnou úlohou najvyššieho súdu potom zostalo posúdiť, či navrhovateľovi patrí náhrada trov konania aj s 20% - nou daňou z pridanej hodnoty.

Podľa § 11 ods. 4 Vyhlášky v znení účinnom do 28. februára 2017, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúvania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky v znení účinnom od 1. júna 2009, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že právny zástupca navrhovateľa vo svojich písomných podaniach adresovaných krajskému súdu (opravný prostriedok, plnomocenstvo, vyjadrenie k vyjadreniu odporkyne, žiadosť o informáciu o stave konania - urgencia, substitučné plnomocenstvo, zaslanie výpočtu trov právneho zastúpenia) jednoznačne uvedením svojich identifikačných údajov, a to IČO: 36 864 421, DIČ: 2022886525, oznámil konajúcemu súdu svoje právo uplatňovať si v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky pri výpočte náhrady trov konania aj vyčíslenie DPH v príslušnej výške. Pokiaľ mal konajúci krajský súd vôbec pochybnosti o správnosti týchto údajov, mal si ich zákonným postupom overiť vo verejne prístupnom „Zozname daňových subjektov registrovaných pre DPH“, ktorý je uverejnený na verejne prístupnej internetovej stránke Finančnej správy Slovenskej republiky. Navyše navrhovateľ ako prílohu k podanému odvolaniu založil fotokópiu Osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd správne postupoval, keď navrhovateľom vyčíslenú náhradu trov konania znížil na sumu 531,82 eur. Pochybil však, keď uvedenú sumu nezvýšil o 20% DPH. Z toho dôvodu najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 220 OSP a § 492 ods. 2 SSP pristúpil ku zmene rozsudku krajského súdu v časti týkajúcej sa trov konania a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 638,18 eur (531,82 eur + 20% DPH).

5.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP s § 250k ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,90 eur. Keďže navrhovateľ podal odvolanie voči rozsudku, avšak iba v časti týkajúcej sa trov konania, najvyšší súd postupom podľa § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky znížil základnú sadzbu tarifnej odmeny v roku 2016 zo sumy 66,- eur na sumu 33,- eur. K takto zníženej sume zároveň patrí navrhovateľovi režijný paušál - 8,58 eur a všetko zvýšené o 20% DPH.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.